

Zespoły Orkiestry Symfonicznej i Chóru FILHARMONII NARODOWEJ odbyły 10-dniowe tournée po NRD, gdzie m. in. wystąpiły na Międzynarodowym Festiwalu Muzycznym w Dreźnie (Dresdner Musikfestspiele, 22 maja—6 czerwca) odnosząc duży sukces na dwóch koncertach, z których pierwszy poświęcony był całkowicie muzyce Karola Szymanowskiego. Polscy artyści zaprezentowali Symfonię koncertującą, Nokturn i Tarantellę oraz „Stabat Mater” (z udziałem Delfiny Ambroziak, Krystyny Szostek-Radkovej i Macieja Witkiewicza); dyrygował Witold Rowicki, partię fortepianową w Symfonii koncertującej wykonał Tadeusz Żmudziński. Drugi koncert wypełniły utwory Kazimierza Serockiego, Tadeusza Bairda i Mozarta („Requiem” z udziałem Krystyny Szostek-Radkovej, Jolanty Radkówny, Kazimierza Pustelaka, Jerzego Artysza i Macieja Witkiewicza); dyrygował Tadeusz Strugała. O tym interesującym spotkaniu muzycznym napiszemy wkrótce obszerniej.

★

KRAKOWSKA OPERA na zakończenie sezonu muzycznego 1981/82 popisała się trzema premierami. Były to „Tetyda na Sky-

ros” Domenika Scarlattiego do libretta C. S. Capeciego (śpiewana w wersji oryginalnej, po włosku), „Król Roger” Karola Szymanowskiego do libretta Jarosława Iwaszkiewicza oraz „Krakowiacy i górale” Wojciecha Bogusławskiego do muzyki J. Stefaniego. Wybór niezwykle trafny, dwie pierwsze opery były bowiem smacznym kąskiem dla znawców, zaś trzecia premiera (wodewila) na pewno przypadnie do gustu tzw. szerokiej publiczności.

„Tetyda na Skyros”, opera kameralna utrzymana w stylu późnoweneckim, skomponowana została w 1712 na specjalne zamówienie Marii Kazimiery Sobieskiej, wdowy po zwycięzcy spod Wiednia, która w 1709 zaangażowała Scarlattiego na swój rzymski dwór. Partytura opery była jeszcze do niedawna nie znana, wie dziano jedynie o dziesięciu zachowanych, rękopisach. Rękopis partytury odnalazł przed 25 laty w Wenecji Terenzio Zardini. Do Polski rękopis dotarł dzięki staraniom Tadeusza Ochlewskiego. Libretto opery oparte jest na micie Tetydy i Achillesa. Główną postacią utworu uczynił Capeci Tetydę, matkę Achillesa, wtopioną w barwne dzieje miłosne kwadratu:

Achilles-Deidamia, Likomedes-Antiope. Postacie Tetydy i Achillesa przypominają aż nadto Marię Kazimiery i jej syna Aleksandra. Do libretta Capeciego dopisała obecnie Aleksandra Mianowska rolę Ochmistrzyni dworu Tetydy, (w wersji oryginalnej brak tej roli), która występuje tu w roli narratorki, tłumacząc po polsku przebieg akcji. Realizatorami krakowskiego spektaklu byli: Ewa Michnik (kierownictwo muzyczne), Aleksandra Mianowska (reżyseria), Zuzanna Piątkowska (scenografia), Zbigniew Pieńkowski (choreografia) i Maria Malinowska (konsultacja językowa). W roli Tetydy wystąpiła Teresa Wessely, Deidamię śpiewała Zofia Jabłońska, Antiope Jadwiga Gdłant, Achillesa Ryszard Wróblewski, Ulissesa Stanisław Ziółkowski, zaś Likomedesa Zbigniew Szczehura. Bardzo dobrze zrealizowany spektakl zyskał dodatkowy walor dzięki pięknemu otoczeniu Sali Senatorskiej na Wawelu. W przyszłym sezonie „Tetyda” ma szansę powodzenia dzięki muzyce i dużej kulturze realizacyjnej. Ewie Michnik należy się szczególnie pochwała za przyswojenie tego dzieła polskiej publiczności (związek z kulturą polską jest w utworze ewidentny, niedarmo Scarlati

był przez pięć lat kapelmistrzem na dworze rzymskim królowej Marii Kazimiery, dla której zresztą napisał siedem oper i oratorium).

Prawdziwym jednak triumfem Ewy Michnik i clou sezonu była opera Karola Szymanowskiego „Król Roger” wystawiona w kościele oo. Bernardynów. Wyjątkowo dobra akustyka sprawiła, iż dzieła tego słuchało się z zapartym tchem. Świetnie brzmiały

chóry, orkiestra, prowadzona sprawną ręką Ewy Michnik i, o dziwo, bardzo dobrze wypadli śpiewacy-soliści, którym na scenie można by postawić pewne zarzuty. Doskonali w roli Rogera, króla Sycylii był Wincenty Glodek, wyjątkowo pięknie śpiewała Elżbieta Towarnicka (Roksana), zaś w roli Pasterza dobrze spisał się Janusz Wenz. Realizatorzy spektaklu: Wojciech Ziętański (reżyseria), Elżbieta Krywsza-Fedorowicz (sce-

M U Z Y K A

nografia), Zofia Wierchowicz (kostiumy), Ewa Michnik (kierownictwo muzyczne), Premiera odbyła się 24 czerwca br. w kościele oo. Bernardynów. Na zdj. scena wręczania kwiatów po spektaklu (fot. Jadwiga Rubiś).

★

Wykonaniem baletu Hansa Wenera Henzego „Undine” rozpoczął się festiwal poświęcony Henzemu w Rostocku HANS WERNER HENZE TAGE). Ostatnio notuje się coraz większe zainteresowanie twórczością Henzego w NRD. Balet „Undine” wykonano w Teatrze Ludowym w Rostocku, a zgromadzona licznie publiczność zgótowała przybyłemu na festiwal kompozytorowi gorącą owację. Jego popularność wciąż wzrasta, 17 maja odbyło się setne wykonanie utworu muzyczno-dramatycznego „El Cimaron”, a jego „La Cubana albo Życie dla sztuki” (do tekstu Hansa Magnusa Enzensbergera wg kubańskiego autora Miguela Barneta) odniosło tu przed rokiem podobny sukces, jak obecne balet. Obok innych utworów Henzego wykonano na festiwalu jego nowy III Koncert skrzypcowy.

